

Minori migranți neînsoțiți, ținuți în detenție

A se vedea, de asemenea, fișele tematice [„Copii migranți însoțiți, ținuți în detenție”](#) și [„Migranți în detenție”](#).

„este important să se țină seama de faptul că [vulnerabilitatea extremă a copilului] este factorul decisiv și [...] are prioritate față de considerentele legate de [...] statutul de imigrant ilegal.” (hotărârea [Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei](#) din 12 octombrie 2006, pct. 55)

„Copiii au nevoi specifice care decurg în special din vârsta și lipsa lor de independență, dar și din statutul de solicitant de azil. De asemenea, Curtea [Europeană a Drepturilor Omului] a observat, de asemenea, că în Convenția cu privire la drepturile copilului statele sunt încurajate să ia măsuri adecvate pentru a se asigura că un copil care încearcă să obțină statutul de refugiat beneficiază de protecție și de asistență umanitară, indiferent dacă acesta este singur sau însoțit de părinții săi [...]”. (hotărârea [Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei](#) din 22 noiembrie 2016, pct. 103)

Condițiile de detenție

[Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei](#) (a se vedea și infra, „Privarea de libertate” și „Respectarea vieții de familie”)

12 octombrie 2006

Această cauză privea detenția, timp de aproape 2 luni într-un centru de tranzit pentru adulți administrat de Oficiul pentru străini de lângă aeroportul din Bruxelles, a unei resortisante congoleze în vârstă de 5 ani care călătorea singură pentru a se alătura mamei sale, care obținuse statut de refugiat în Canada, și expulzarea sa ulterioară în țara de origine. Reclamantele (mama și minora) au susținut în special că detenția minorei constituise un tratament inuman și degradant.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că, în privința minorei, **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenția europeană a drepturilor omului, constatând că detenția acesteia demonstrase o lipsă de umanitate și constituia un tratament inuman. A reținut în special că minora, neînsoțită de părinți, fusese reținută timp de două luni într-un centru destinat adulților, fără consiliere sau asistență educațională din partea unei persoane calificate special împuternicite în acest scop. Îngrijirea oferită fusese, de asemenea, insuficientă pentru a-i satisface nevoile. În plus, din cauza vârstei foarte mici, a faptului că era o străină în situație de ședere ilegală într-o țară străină, a faptului că nu era însoțită de familia ei, minora se afla într-o situație extrem de vulnerabilă. Cu toate acestea, nu exista un cadru juridic specific pentru a reglementa situația minorilor străini neînsoțiți și, deși autoritățile se aflaseră în poziția din care să prevină sau să rezolve situația, acestea nu luaseră măsurile adecvate pentru îndeplinirea obligației lor de a avea grijă de minoră.

Rahimi împotriva Greciei (a se vedea și infra, „Privarea de libertate”)

5 aprilie 2011

Această cauză privea, în special, condițiile în care un solicitant de azil minor afgan, intrat ilegal în Grecia, a fost ținut în centrul de detenție din Pagani de pe insula Lesbos și eliberat ulterior în vederea expulzării sale.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție, constatând că, chiar admitând că detenția a durat doar 2 zile, condițiile de detenție în sine ale reclamantului constituie tratament degradant. A reținut în special că respectivele condiții de detenție din centru, mai cu seamă în ceea ce privește cazarea, igiena și infrastructura, au fost atât de proaste încât au zdruncinat chiar sensul demnității umane. În plus, datorită vârstei și circumstanțelor sale personale, reclamantul se afla într-o poziție extrem de vulnerabilă, iar autoritățile nu au acordat nicio atenție circumstanțelor sale individuale atunci când l-au plasat în detenție.

Mohamad împotriva Greciei (a se vedea și infra, „Privarea de libertate”)

11 decembrie 2014

Această cauză privea, în special, condițiile de detenție ale reclamantului, un resortisant irakian minor neînsoțit în momentul arestării sale, la punctul de frontieră Soufli, în vederea expulzării. Reclamantul s-a plâns că statutul său de minor nu fusese luat în considerare atunci când a fost reținut la punctul de frontieră Soufli și de condițiile de detenție de acolo. Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție, constatând că reclamantul a fost ținut la punctul de frontieră Soufli în condiții de detenție care constituiseră tratamente inumane și degradante. Curtea a observat, în special, că reclamantul a rămas încarcerat pentru mai mult de cinci luni, în condiții inacceptabile, conform celor descrise, *inter alia*, de [Comitetul European pentru Prevenirea Torturii \(CPT\)](#). Curtea a hotărât, de asemenea, că **a fost încălcat art. 13** (dreptul la un recurs efectiv) din Convenție **coroborat cu art. 3**, constatând că reclamantul nu dispusese de o cale de atac efectivă prin care să se plângă de condițiile detenției sale.

Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei (a se vedea și infra, „Privarea de libertate”)

22 noiembrie 2016

Această cauză privea detenția în Centrul de cazare din Safi a doi resortisanți somalezi, timp de 8 luni, în așteptarea rezultatului procedurii lor de azil și, în special, a rezultatului procedurii de stabilire dacă erau minori. S-au plâns în special de condițiile lor de detenție ca imigranți.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane sau degradante) din Convenție, constatând că, în prezenta cauză, efectul cumulativ al condițiilor reclamate, implicând supraaglomerarea, lipsa luminii și a aerisirii, a activităților organizate, ca și o atmosferă tensionată, violentă, timp de aproximativ 8 luni, constituise un tratament degradant. Aceste condiții au fost cu atât mai dificile având în vedere statutul vulnerabil al reclamanților ca solicitanți de azil și minori. Într-adevăr, nu exista un mecanism de sprijin pentru ei și acest fapt, combinat cu lipsa de informații cu privire la ceea ce avea să li se întâmple sau la cât va dura detenția lor, le exacerbă temerile. În plus, reclamanții din speță, având 16 și, respectiv, 17 ani erau și mai vulnerabili decât orice alt solicitant de azil adult deținut în acea perioadă, din cauza vârstei lor.

H.A. și alții împotriva Greciei (nr. 19951/16)

28 februarie 2019

Această cauză privea plasarea a nouă migranți, minori neînsoțiți, în diferite secții de poliție din Grecia, pentru perioade cuprinse între 21 și 33 de zile. Ulterior, migrații au fost transferați la centrul de primire Diavata și apoi la unități speciale pentru minori.

Toți reclamantii s-au plâns, în special, de condițiile de detenție și de absența unei căi de atac prin care să se plângă de aceste condiții. Au susținut, de asemenea, că fuseseră ținuți în celule ale poliției și că nu fuseseră în măsură să introducă o cale de atac pentru a contesta legalitatea deținerii.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție ca urmare a condițiilor de detenție a reclamantilor în secțiile de poliție. A constatat în mod special că respectivele condiții de detenție la care au fost supuși reclamantii în diferitele secții de poliție au reprezentat tratamente degradante și a explicat că deținerea în incintele respective ar fi putut să-i facă să se simtă izolați de lumea exterioară, cu consecințe potențial negative pentru bunăstarea lor fizică și morală. Curtea a hotărât, de asemenea, că respectivele condiții de viață din centrul Diavata, care avea o zonă sigură pentru minorii neînsoțiți, **nu au depășit pragul de gravitate impus pentru a angaja art. 3** din Convenție. În plus, a considerat că reclamantii nu avuseseră o cale de atac eficientă și, prin urmare, a hotărât că a fost **încălcat art. 13** (dreptul la un recurs efectiv) din Convenție, **coroborat cu art. 3**. De asemenea, Curtea a hotărât că a fost **încălcat art. 5 § 1 și art. 5 § 4** (dreptul la libertate și la siguranță / dreptul ca un tribunal să statueze într-un termen scurt asupra legalității detenției) din Convenție, constatând, în special, că plasarea reclamantilor în puncte de control la frontieră și în secții de poliție putea fi considerată o privare de libertate care nu era legală. Curtea a observat, de asemenea, că reclamantii petrecuseră mai multe săptămâni în secțiile de poliție înainte ca Serviciul Național al Solidarității Sociale („EKKA”) să recomande plasarea lor în centrele de primire pentru minori neînsoțiți și înainte ca procurorul public de la Curtea Penală, care era tutorele lor statutar, să-i pună în legătură cu un avocat și să introducă o cale de atac în numele acestora cu scopul de a întrerupe detenția lor în secțiile de poliție astfel încât să le accelereze transferarea către unități adecvate.

Sh.D. și alții împotriva Greciei, a Austriei, a Croației, a Ungariei, a Macedoniei de Nord, a Serbiei și a Sloveniei (nr. 14165/16)

13 iunie 2019

Această cauză privea condițiile de viață a cinci migranți minori neînsoțiți din Afganistan, intrați în Grecia ca migranți minori neînsoțiți în 2016, când aveau vârste între 14 și 17 ani. Mai precis, doi dintre reclamantii s-au plâns de condițiile de viață din posturile de poliție din Polykastro și din Filiata, unde fuseseră deținuți în „arest protejat”, iar patru reclamantii s-au plâns de condițiile de viață din tabăra din Idomeni. Trei dintre reclamantii au mai susținut că plasarea lor în arest protejat la secțiile de poliție din Polykastro, Filiata și Aghios Stefanos a reprezentat o privare ilegală de libertate.

Curtea a declarat plângerile împotriva Austriei, a Croației, a Ungariei, a Macedoniei de Nord, a Serbiei și a Sloveniei **inadmisibile** ca fiind vădit nefondate. De asemenea, a considerat că **a fost încălcat** de către Grecia **art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție. În primul rând, Curtea a constatat că respectivele condiții de detenție a trei dintre reclamantii în diferitele secții de poliție au reprezentat tratamente degradante, observând că a fi deținut în aceste locuri putea cauza persoanelor respective sentimentul de izolare de lumea exterioară, cu consecințe potențial negative pentru bunăstarea lor fizică și morală. În al doilea rând, a observat că autoritățile nu au făcut tot ceea ce se aștepta rezonabil din partea lor pentru a-și îndeplini obligația de a avea grijă și de a-i proteja pe cei patru reclamantii, care trăiseră timp de o lună în tabăra din Idomeni într-un mediu nepotrivit pentru adolescenți. Această obligație revenea statului grec în ceea ce privește persoanele care erau deosebit de vulnerabile din cauza vârstei lor. De asemenea, Curtea a hotărât că a fost **încălcat** de către Grecia **art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță) din Convenție cu privire la trei reclamantii, constatând că plasarea acestor reclamantii în secțiile de poliție reprezentase o privare de libertate, întrucât guvernul elen nu a explicat de ce autoritățile îi plasaseră la început pe reclamantii în secții de poliție – și în condiții de detenție degradante – și nu într-o cazare temporară alternativă.

Detenția acestor reclamantii nu a fost, în concluzie, legală.

Moustahi împotriva Franței

25 iunie 2020 (hotărârea Camerei¹)

Această cauză privea condițiile în care doi copii comorien, reținuți la intrarea lor ilegală pe teritoriul francez la Mayotte, cărora li s-a aplicat măsura detenției administrative împreună cu adulții, asociați arbitrar cu unul dintre ei în scopuri administrative și returnați rapid în Comore fără o examinare atentă și personală a situației lor. Ambii copii s-au plâns și de faptul că fuseseră privați de libertate în mod ilegal și nejustificat. Amândoi, și tatăl lor, s-au plâns în continuare de refuzul autorităților franceze de a încredința copiii tatălui lor, în loc să-i plaseze singuri în detenție administrativă, și de a permite contactul dintre aceștia în timpul detenției copiilor.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 3** (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante) din Convenție în ceea ce privește ambii copii reclamânți, pe motivul condițiilor de detenție și pe motivul condițiilor returnării lor în Comore. Cu privire la cei doi copii având calitatea de minori neînsoțiți, a constatat că fuseseră asociați arbitrar cu unul dintre migranții de pe vas, despre care se relatează că declarase că îi însoțea. În special, Curtea era convinsă că respectiva formalitate nu căutase să protejeze interesele copiilor, ci mai degrabă să garanteze returnarea lor rapidă în Comore. De asemenea, a observat că condițiile de detenție ale celor doi copii fuseseră aceleași cu cele ale adulților reținuți în același timp cu aceștia. Având în vedere vârsta copiilor (cinci și trei ani la momentul respectiv) și faptul că fuseseră lăsați pe cont propriu, Curtea a concluzionat că detenția lor nu le putuse cauza decât stres și anxietate, cu urmări deosebit de traumatice asupra stării lor psihice. În prezenta cauză, Curtea exprimă opinia că autoritățile nu s-au asigurat că copii erau tratați într-un mod compatibil cu prevederile Convenției și a constatat că acest tratament depășea pragul de gravitate în sensul art. 3. Curtea a hotărât, de asemenea, că, în privința copiilor reclamânți, **au fost încălcate art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță), **art. 5 § 4** (dreptul ca o instanță să statueze într-un termen scurt asupra legalității detenției), **art. 8** (dreptul la respectarea vieții private și de familie) și **art. 4 din Protocolul nr. 4** (interzicerea expulzărilor colective de străini) la Convenție. A hotărât totodată că **a fost încălcat art. 13** (dreptul la un recurs efectiv) **coroborat cu art. 8, și art. 13 coroborat cu art. 4 din Protocolul nr. 4**, cu privire la plângerea având ca obiect lipsa unui recurs efectiv împotriva îndepărtării copiilor. În sfârșit, a hotărât că **nu a fost încălcat art. 13 coroborat cu art. 3** cu privire la plângerea având ca obiect lipsa unui recurs efectiv împotriva îndepărtării.

Privarea de libertate și contestarea legalității detenției

Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei (a se vedea și supra, „Condiții de detenție” și infra, „Dreptul la respectarea vieții de familie”)

12 octombrie 2006

Această cauză privea, în special, detenția, timp de aproape 2 luni într-un centru de tranzit pentru adulți administrat de Oficiul pentru străini de lângă aeroportul din Bruxelles, a unei resortisante congoleze în vârstă de 5 ani care călătorea singură pentru a se alătura mamei sale, care obținuse statut de refugiat în Canada.

Curtea a hotărât că, în privința reclamantului minor, **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță) din Convenție, constatând că sistemul juridic din Belgia de la acel moment și așa cum a funcționat în cauza dedusă judecării nu îi protejase suficient dreptul la libertate.

1. Hotărârea va rămâne definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 (Hotărâri definitive) din [Convenția europeană a drepturilor omului](#).

A reținut în special că minora fusese reținută într-un centru închis destinat pentru străinii în situație de ședere ilegală, în aceleași condiții ca adulții. Acele condiții nu erau adecvate pentru situația de extremă vulnerabilitate în care se afla minora ca urmare a statutului său de minor străin neînsoțit. Curtea a mai hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca o instanță să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție, constatând că succesul acțiunii minorei împotriva detenției fusese zădărnicit. În această privință, Curtea a subliniat, în special, că autoritățile belgiene au decis data plecării minorei a doua zi după ce aceasta depusese cererea de eliberare din detenție la *chambre du conseil*, adică chiar înainte ca *chambre du conseil* să se pronunțe. Autoritățile nu au căutat să-și reconsidere poziția în niciun moment. Mai mult, expulzarea a avut loc în ciuda faptului că termenul de 24 de ore pentru recursul procurorului nu expirase și că șederea era aplicabilă în această perioadă.

Bubullima împotriva Greciei

28 octombrie 2010

Primul reclamant, resortisant albanez minor, a locuit în Grecia împreună cu unchiul său, care avea drepturi părintești asupra sa. Arestat de poliția pentru imigranți, care inițiasse procedura de expulzare împotriva lui, pentru motivul că nu avea un permis de ședere valabil, ulterior a fost plasat temporar în arest, și, după ce a fost luată decizia expulzării sale, ținut în detenție pentru a-l împiedica să fugă. Acesta a susținut că instanțele elene nu hotărâseră cu celeritate asupra cererii sale de eliberare și că nu avusese la dispoziție o procedură pentru contestarea legalității deținerii sale.

Curtea a hotărât în privința primului reclamant că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca o instanță să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție, constatând că procedurile de contestare puse la dispoziția sa de legislația internă nu satisfăceau cerințele acestei prevederi, în special cerința cu privire la „celeritate”.

Rahimi împotriva Greciei (a se vedea și supra, „Condiții de detenție”)

5 aprilie 2011

Această cauză privea detenția, într-un centru de detenție pentru adulți, a unui minor străin neînsoțit. Reclamantul a susținut, în special, că nu a fost informat despre motivele arestării sale sau eventualele căi de atac în acest sens.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la securitate) din Convenție, constatând că detenția reclamantului nu fusese legală. A subliniat, în special, că detenția reclamantului a avut temei legal și avea scopul de a asigura expulzarea acestuia. De asemenea, în principiu, durata detenției sale – două zile – nu putea fi considerată nerezonabilă în vederea atingerii scopului respectiv. Totuși, autoritățile elene nu au luat în considerare interesul superior al reclamantului, care era minor, sau situația sa personală de minor neînsoțit. Mai mult, acestea nu au examinat dacă fusese necesară, ca măsură de ultimă instanță, plasarea reclamantului în centrul de detenție sau dacă o acțiune mai puțin drastică nu ar fi fost suficientă pentru a asigura expulzarea sa. Acești factori au dat Curții motive să se îndoiască de buna-credință a autorităților în aplicarea măsurii detenției. Curtea a mai hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca o instanță să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție. În acest sens, Curtea a remarcat în special că reclamantul nu a putut, în practică, să contacteze un avocat. În plus, broșura de informare, care preciza unele dintre căile de atac disponibile, era scrisă într-o limbă pe care acesta nu ar fi înțeles-o, cu toate că interviul cu el se desfășurase în limba sa maternă. Reclamantul a fost, de asemenea, înregistrat ca minor însoțit, deși nu avea niciun tutore care să poată acționa în calitate de reprezentant legal al său. În consecință, chiar și în ipoteza că ar fi fost efective căile de atac, Curtea nu a văzut cum le-ar fi putut exercita reclamantul.

A se vedea, de asemenea: hotărârea din cauza **Housein împotriva Greciei** din 24 octombrie 2013.

Mohamad împotriva Greciei (a se vedea supra, „Condițiile de detenție”)

11 decembrie 2014

Această cauză a avut ca obiect, în special, legalitatea detenției reclamantului, un resortisant irakian și minor neînsoțit în momentul arestării sale, la postul de frontieră Soufli, în vederea expulzării.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la siguranță) din Convenție, constatând în special că reclamantul fusese arestat și deținut cu nerespectarea statutului său de minor neînsoțit și că, devenind major, autoritățile elene i-au prelungit detenția fără a întreprinde nimic în scopul expulzării sale.

Abdullahi Elmi și Aweys Abubakar împotriva Maltei (a se vedea și supra, „Condiții de detenție”)

22 noiembrie 2016

Ambii reclamanti au susținut în special că detenția lor în Centrul de cazare din Safi, timp de 8 luni, fusese arbitrară și ilegală și că nu existase o cale de atac prin care să conteste legalitatea detenției lor.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 1** (dreptul la libertate și la securitate) din Convenție, observând în special că reclamantii erau minori și că detenția lor, în condiții improprii, fusese deosebit de îndelungată. De asemenea, Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 5 § 4** (dreptul ca o instanță să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii) din Convenție, deoarece reclamantii nu avuseseră la dispoziție un recurs efectiv pentru contestarea legalității deținerii lor.

H.A. și alții împotriva Greciei (nr. 19951/16)

28 februarie 2019

A se vedea supra, „Condițiile de detenție”.

Sh.D. și alții împotriva Greciei, a Austriei, a Croatiei, a Ungariei, a Macedoniei de Nord, a Serbiei și a Sloveniei (nr. 14165/16)

13 iunie 2019

A se vedea supra, „Condițiile de detenție”.

Moustahi împotriva Franței

25 iunie 2020 (hotărârea Camerei²)

A se vedea supra, „Condițiile de detenție”.

Dreptul la respectarea vieții de familie

Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga împotriva Belgiei (a se vedea și supra, „Condiții de detenție” și „Privare de libertate”)

12 octombrie 2006

Această cauză privea detenția, timp de aproape 2 luni într-un centru de tranzit pentru adulți administrat de Oficiul pentru străini de lângă aeroportul din Bruxelles, a unei resortisante congoleze în vârstă de 5 ani care călătorea singură pentru a se alătura mamei sale, care obținuse statut de refugiat în Canada, și expulzarea sa ulterioară în țara de origine. Reclamantele (mama și minora) susțineau, în special, că detenția minorei a reprezentat o ingerință disproporționată în dreptul lor la respectarea vieții de familie.

Curtea a hotărât că **a fost încălcat art. 8** (dreptul la respectarea vieții private și de familie) din Convenție, în ceea ce privește minora și mama acesteia, din cauza detenției minorei. Curtea a observat în special că una dintre consecințele detenției copilului era despărțirea de unchiul ei (cu care ajunsese la aeroportul din Bruxelles), astfel încât ea devenise o minoră străină neînsoțită, o categorie în privința căreia exista un vid legislativ la acel moment. Detenția îi întârziase în mod semnificativ reunirea cu mama sa. Curtea a mai observat că, departe de a o asista în reunirea cu mama sa, acțiunile autorităților belgiene o împiedicaseră.

2. Hotărârea va rămâne definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din [Convenție](#).

Fiind informate încă de la început că mama minorei se afla în Canada, autoritățile belgiene ar fi trebuit să facă investigații detaliate pe lângă autoritățile canadiene pentru a clarifica poziția și pentru a duce mai devreme la reunirea dintre mamă și fiică. În sfârșit, Curtea observă că, din moment ce nu exista niciun risc ca minora să încerce să se sustragă supravegherii autorităților belgiene, detenția sa într-un centru închis pentru adulți nu a servit niciun scop și că s-ar fi putut lua alte măsuri mai favorabile interesului superior al copilului. În plus, din moment ce copilul era o minoră străină neînsoțită, Belgia era obligată să faciliteze reunificarea familiei. Așadar, Curtea a hotărât că existase o ingerință disproporționată în dreptul reclamantelor la respectarea vieții lor de familie. Curtea a hotărât, de asemenea, că **a fost încălcat art. 8** din Convenție în ceea ce privește minora și mama acesteia, din cauza expulzării minorei în țara sa de origine.

Moustahi împotriva Franței

25 iunie 2020 (hotărârea Camerei³)

A se vedea supra, „Condițiile de detenție”.

Texte și documente

A se vedea, în special:

- [Manual de drept european în materie de azil, frontiere și imigrație](#), Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene / Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2013
 - Comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei [pagina web](#) despre lucrarea tematică „Migrația”
 - Reprezentantul Special al Secretarului General al Consiliului Europei pentru migrație și refugiați [pagina web](#)
-

Contact pentru presă:

Tel.: +33 (0)3 90 21 42 08

3. Hotărârea va rămâne definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din [Convenție](#).